

TARRÉS

metge i sacerdot

08

BUTLLETÍ INFORMATIU AMB MOTIU DE LA BEATIFICACIÓ 22 agost 2004

Comissió pro Beatificació del Dr. Tarrés · C. Joan Güell, 200 · 08028 Barcelona
<http://doctortarres.free.fr> · doctortarres@terra.es

A continuació es reproduïxen dues glosses publicades al setmanari Flama, que mostren la relació que segons el Dr. Tarrés hi ha entre l'acció i l'evangelització.

CONDICIÓ ESSENCIAL

**Glossa 20, publicada a Flama, núm. 39
(2 de setembre de 1932)**

L'apòstol ha de convèncer. Heus ací el fruit de l'apostolat. Però abans de convèncer com a catòlic, ha d'haver convençut com a bon ciutadà, com a bon operari, com a bon obrer, com a bon professional, en una paraula com a home que sap complir exemplarment els deures que li imposa la seva condició de vida.

Digueu-me quin respecte, quin crèdit us mereixeria aquell dels vostres amics que volgués convèncer de quelcom de transcendental, quan sabeu que per motius justificats s'ha guanyat el menyspreu vostre i els dels superiors?

En tots els ordres de la vida, sempre s'ha tingut reconeguda la superioritat tècnica o científica d'aquells individus que se n'han fet dignes dintre les col·lectivitats on han actuat. I, cosa interessant, aquesta solvència no sols queda limitada en allò que constitueix el seu treball, el seu art o professió, sinó que el tal individu està envoltat d'un ambient de respecte, d'admiració i d'autoritat que moltes vegades influeix d'una manera decisiva sobre l'esperit d'aquells qui són al seu voltant, en matèries que no tenen res a veure ni amb el treball, l'art o la professió que exerceixen.

"Fulano" ho ha dit: és la clau que en determinades circumstàncies tanca de cop una discussió que semblava inacabable.

Els catòlics tenim la fama de gent que no servim per a res; som els llanuts per excel·lència. En quantes ocasions el sol nom de *catòlics* és objecte de descarades ironies. Potser nosaltres hi havem contribuït amb la nostra lassitud i indiferència! El fet és, però, que tot quant porta el qualificatiu esmentat és mirat sempre amb aquell rictus de llàstima i commiseració tan despectivament incisiu.

Davant d'aquest criteri en què som tinguts, posem-nos a fer apostolat de les doctrines del Crist i el nostre fracàs serà total.

Procurem primer, com a condició preliminar, aixecar el nivell de les nostres activitats, convertint-nos en exemples vivents de *companyerisme*; en models perfets en l'exercici del nostre art, treball o professió; en homes de conducta irrefragable i en ciutadans dignes.

Com a catòlics que som, amics, tenim l'obligació d'excel·lir en tota disciplina; sols quan haurem aconseguit fer-nos respectar en allò purament profà, aconseguirem fer-nos respectar en la nostra ideologia cristiana, i amb aqueix motiu infiltrar-la per arreu.

Tots devem recordar sempre el tercer apartat del nostre decàleg: "El fejecista estima la seva professió o el seu ofici, en el qual es perfecciona constantment, i aspira noblement als primers llocs."

Mai com ara ens ha de moure aquest desig.

EL RESSÒ D'UNES PARAULES

Glossa 35, publicada a *Flama*, núm. 59
(20 de gener de 1933)

Les [paraules] de l'Abbé Cardijn hauran deixat en el nostre cor un senyal que el temps no esborrarà. Encara recordem amb complaença els trets en el seu rostre il·luminat per un esperit de sobrenaturalitat, quan parlava insistentment de la necessitat d'una acció viva, disciplinada i ben dirigida.

Acció, acció —deia— deixeu-vos de paraules!
No és com s'exerceix l'apostolat còmodament asseguts, celebrant reunions i juntes, omplint paperam i dictant ordres, que després queda tot oblidat en els arxivadors polsosos.

És al carrer, a la fàbrica, al taller, al despatx, a tot arreu on s'exerceix el veritable apostolat. Manifestant-nos valents decidits en la defensa dels nostres ideals de catolicisme, lluny de tot respecte humà.

Treball de conquesta, impregnat de cristianisme, ara suau, adés barroer, però sempre regit per l'eficàcia fecunda de la caritat, per la fretura santa de conduir ànimes a la cleda del Bon Pastor.

Ànimes! Ànimes de germans nostres per les quals Déu donat la Sang...

Ànimes que viuen allunyades de la Veritat; tant com la Veritat les estima!

Encara ressona per les nostres oïdes el murmuri consolador de les paraules de l'apòstol de la JOC convidant a tothom sense distinció a la gran croada recristianitzadora per amor al Crist.

Acció, no pas paraules! Acció en la tasca dura de la formació de l'esperit nostre, en el venciment dels nostres defectes, en la lluita contra les nostres passions. Acció amb els nostres companys de treball, deixant sentir, fent experimentar arreu el nostre cristianisme. Acció defensant els nostres germans més petits de la corrupció desmoralitzadora; en la lluita contra la pornografia, contra les tendències socialitzants i comunistes. Acció en totes les coses, sinceres, de cor a cor, amb la companyonívola lleialtat dels amics que s'estimen.

Amics, mantenim ben viu i ben pur el ressò de les paraules vibrants del sacerdot de la JOC, l'Abbé Cardijn!